63ste Jaargang No. 5162

DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO

Woensdag 16 Juli 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

In Parijs scheidt men als vrienden

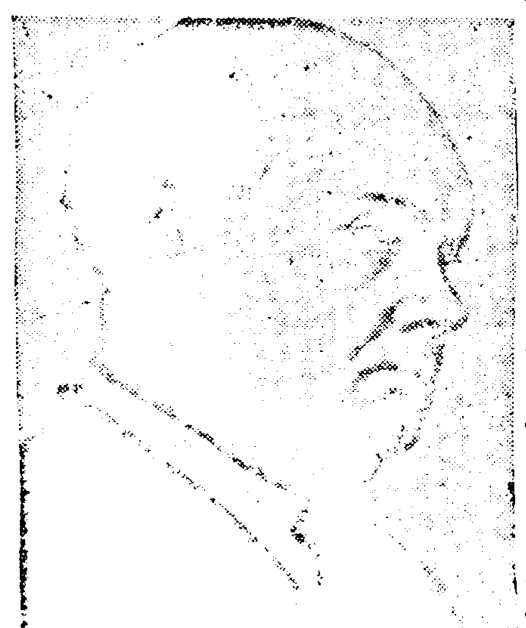
Een internationale Brigade viel in Griekenland binnen?

Albanie ontkent het

CONFERENTIE VAN PARIJS.

De AP-correspondent Tom Williams, seint uit Parijs, dat de zestien Europese naties de plannen voor de organisatie ter uitvoering van het voorstel van Marshall hebben goedgekeurd.

Met algemene stemmen werd de instelling van een comité goedgekeurd, dat men een sleutelcomité zou kunnen noemen. In dit comité namen zitting: Nederland, Engeland, Frankrijk, Italië en Noorwegen. Ook de vier subcomité's voor voedsel en landbouw, voor ijzer en staal, voor transport, voor steenkool en andere energie vonden hun goedkeuring.

HENRY SPAAK
Premier van België.

De commissies zullen het détaillewerk verrichten. Premier Paul Henri Spaak van België, sprak de vergadering toe en liet uitkomen dat men een tweeledigdoel kan hebben, samenwerken op economisch gebied voor deze plannen en samenwerken voor de toekomst. Sprekend namens „Benelux" (België, Nederland en Luxemburg) wees hij de vergadering erop, dat men aan het Amerikaanse volk moet gaan bewijzen, werkelijk mee te willen werken. Met een korte speech van Bidault en Bevin werd deze conferentie in haar eerste phase gesloten.

Bevin prees de geest van samenwerken die er op deze conferentie aan de dag gelegd werd, terwijl Bidault zeide dat hier getoond werd hoe verschillende landen hun probleem in goede wil willen oplossen en zij kunnen samenwerken.

Opmerkelijk was ook, zeide Bidault, hoe men op principiële punten met bekwame spoed tot beslissingen kon komen. Hier is aan de wereld een prachtig voorbeeld gegeven wat men kan doen, indien noodzaak dwingt.

Bevin zeide nog: „Wij vertrekken uit Parijs in de zekerheid dat de volken weten dat zij elkaar nodig hebben en dat zij elkaar willen verstaan. De commissies zullen goed werk gaan verrichten".

De enige grote speech die vandaag gehouden werd was die van Spaak, waarover wij spraken. Hij vroeg om aan Amerika practische maatregelen voor te stellen. Dat is het wat Marshall nodig heeft en hij gaf en uiting aan het Franse spreekwoord: „Help je zelf, dan helpt je God".

BEVIN EN SPANJE.

Bevin heeft nog een opmerking gemaakt over de formulering dat andere landen van Europa mee kunnen doen met de zestien landen die nu in Parijs samenwerken. Hij wees erop dat Spanje was uitgesloten in de oorspronkelijke voorstellen van Frankrijk en Engeland, zolang het leeft onder de huidige regering.

INTERNATIONALE BRIGADE.

Naar aanleiding van de berichten van gisteren over internationale brigade welke in Noord-Griekenland zou zijn binnengevallen, ontkende de Minister van Buitenlandse Zaken van Frankrijk categorische berichten als zou deze brigade een opleiding in Frankrijk genoten hebben om zich klaar te maken voor de gevechten in Griekenland (Parijs, (AP) 15.7).

Het blijkt dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken bij verschillende diplomaten over de wereld verspreid, inlichtingen is gaan inwinnen, over het bestaan van een zg. internationale brigade en daarvoor meer heeft willen achterhalen, alsook de samenstelling van deze brigade wilde onderzoeken. Het blijkt dat Bulgaren, Joegoslaven, Italianen, Fransen, Albanesen er lid van zouden zijn. De onderzoekingen begonnen in Parijs, omdat er verondersteld werd dat de brigade in Zuid-Frankrijk geoefend heeft.

Het Albanese telegraafkantoor ontkent, dat de internationale brigade de Griekse grens zou zijn overgetrokken, om zich bij de Griekse guerrillabenden te voegen. Dit bericht deed de ronden in verschillende persagentschappen en verscheen in verschillende bladen, doch de radio van Albanië noemt dit bericht gewoonweg fantasie (Londen, (AP) 16.7).

NATIONALISATIE IN ENGELAND.

Het Hoger Huis in Londen heeft de wet waarbij het binnenlandse transport genationaliseerd wordt, voor de derde lezing doorgenomen en de wet naar het Lager Huis teruggestuurd, voorzien van twaalf amandementen. De wet wil bij 1 Januari 1948 spoorwegen, buslijnen en trucks voor lange afstandsverkeer, tot eigendom verklaren van de regering. Men heeft in het hoger huis twee maanden lang over deze quaestie gedebateerd.

Het bedrag dat ermee gemoeid is om deze verkeerszaken te regelen en te kopen beloopt 1 milliard pond (Londen, (AP) 15.7).

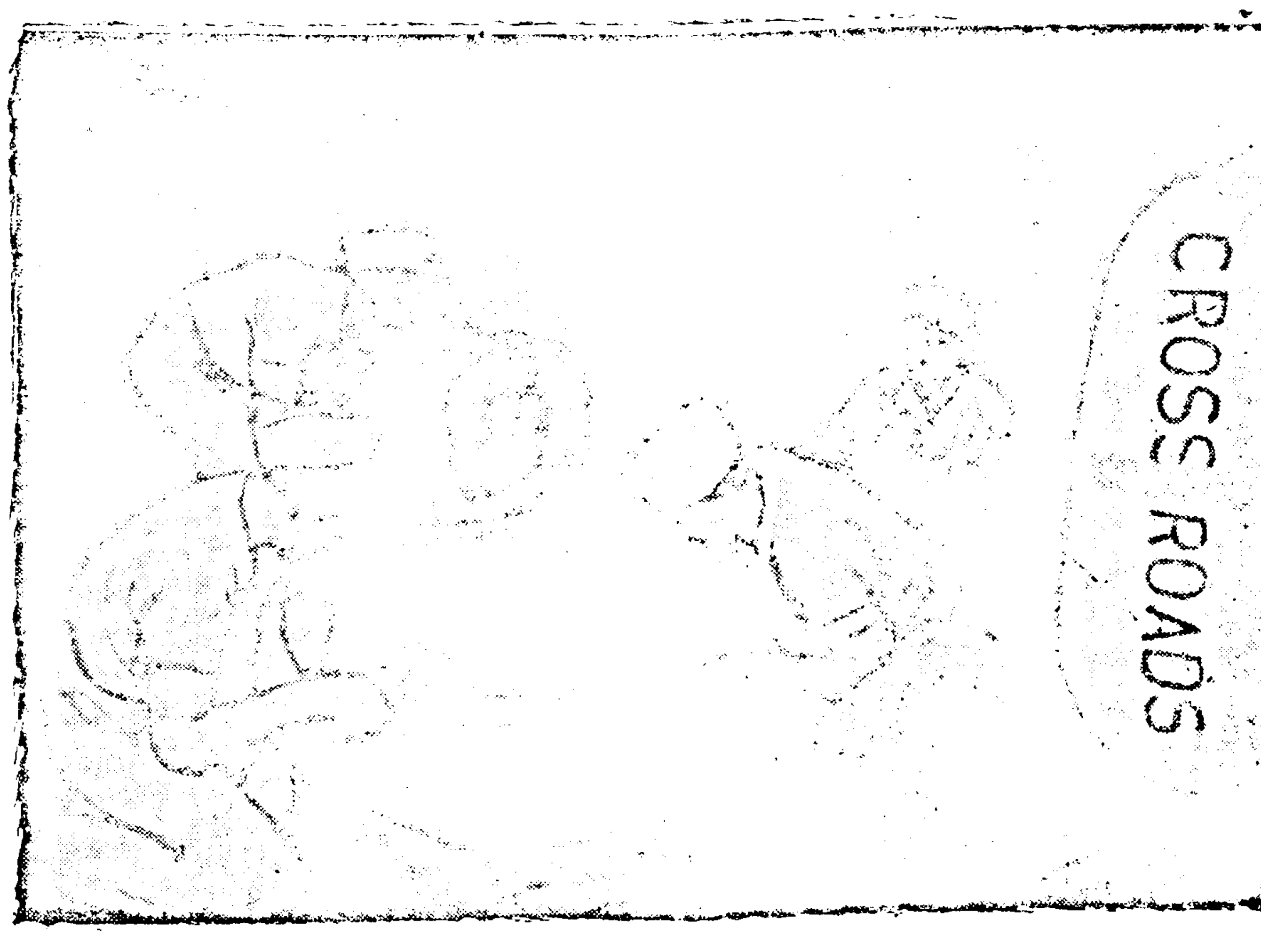
De wet tot nationalisatie van het verkeer heeft het hoger Huis bereikt toen er een labour meerderheid was. De oppositie heeft nu allerlei technische en administratieve amandementen ingediend, om oppositie te plegen.

LAKE SUCCES.

De Verenigde Staten hebben aan de Veiligheidsraad van de Verenigde Landen gevraagd de quaestie van de Balkan, bovenaan op de agenda te plaatsen. De Vertegenwoordiger van Amerika Herschel V. Johnson, vroeg om alle andere zaken ter zijde te stellen en onmiddellijk deze quaestie te gaan behandelen. Johnson verklaarde dat hij handelde op speciale instructies hem door Washington gegeven en hij maakte bekend, dat hij gisteravond aan Dr. Oscar Lange van Polen, President van de veiligheidsraad, verzocht had om de Balkan quaestie, die in de loop van de middag behandeld zou worden, reeds des morgens te gaan behandelen (Lake Succes, (AP) 15.7).

ECONOMIE VAN ZUID AMERIKA.

De afgevaardigde bij de Verenigde Landen voor Chili, heeft aan Lie de secretaris generaal verzocht, om een apart lichaam in het leven te roepen, dat zich zal bezig houden met de economie van Latijns Amerika. Herman Santa Cruz wees erop dat er reeds economische raden zijn ingesteld voor Azië en Europa (Lake Succes, (AP) 15.7).

VEEL WERK AAN DE WINKEL.

SPANJE.

In Londen bevinden zich momenteel twee vooraanstaande monarchisten nl. de oud-President Gil Robles en de hertog van Alva. Men zegt dat het louter toevallig is dat ze zich tegelijkertijd in Londen bevinden (Londen, (AP) 16.7).

BRITS INDIE.

De onafhankelijkheidswet voor Brits Indië passeerde het lager huis en is doorgezonden naar het hoger huis voor verdere goedkeuring. De wet is met algemene stemmen aangenomen en voorziet in de mogelijkheid dat er op 5 Augustus a.s. twee nieuwe staten in het leven worden geroepen: Hindoestan en Pakistan (Londen, (AP) 16.7).

MAG NIET VOETBALLEN.

De Minister van opvoeding in Portugal heeft geweigerd permissie te geven aan het elftal van de voetbalclub „Sporting Club" om naar Brazilië te gaan.

De voetbalclub wilde het volgend jaar een reis gaan maken naar Brazilië om daar bij gelegenheid van het 15 jarig bestaan van de club Vasco da Gama een wedstrijd te kunnen spelen (Lissabon, (AP) 15.7).

OP ZOEK NAAR SERGEANTEN.

De Britse troepen zoeken huis voor huis af naar twee Britse sergeanten die men heeft weggevoerd. Er werd staat van beleg afgeroepen in de plaats Natanya (Jerusalem, (AP) 15.7).

VLIEGONGELUK.

Zondag is er in Florida een DC'3 neergestort waarin 21 personen gezeten waren. 14 Van de passagiers vonden de dood. Een kindje bleef ongedeerd. De regering heeft een onderzoek ingesteld, belast met het zoeken naar de oorzaak. De gewonden blijven in het hospitaal van de plaats Melbourne (Melbourne, (AP) 15.7).

VLOOT-COMMANDEUR NEEMT ONTSLAG.

Uit Caracas wordt bericht dat de commandeur van de vloot Gran Colombiana Venezuela Urdaneta Dibo, (dit is dus de opvolger van den Curaçaoënaar Luis Brion, — Red.) om gezondheidsredenen zal aftreden (Caracas, (AP) 15.7).

GROMYKO.

Andrei Gromyko, opende het debat over de wereld politiemacht met een nieuwe verklaring dat er geen grote macht moet zijn. Rusland meent dat alleen een kleine macht noodzakelijk is om de vrede te bewaren en de vijf grote mogendheden zullen gelijkelijk bijdragen tot het vormen van deze macht. Johnson van Amerika verklaarde dat er practische bezwaren bestaan tegen dit plan en verzocht de quaestie van ontwapening niet met deze zaak te verwarren.

RAMP VAN PASTO.

In tegenstelling met de eerste berichten valt het nogal mee met de ramp in Pasto (Red.).

Wonder boven wonder zijn er maar zeven mensen gewond en zijn er geen doden te betreuren, na de aardbeving in Pasto.

Een oud-Gouverneur schatte de schade op 1 millioen pesos. De aardbeving heeft geen 9 minuten geduurd, maar 7 seconden. De stad was volkomen in het donker gehuld terwijl de mensen in hun nachtgewaden een heenkomen zochten.

Vanmiddag had er voor de vierde keer een aardschok plaats (Bogotá, (AP) 15.7).

PAUS OVER DE ARBEIDERS.

Z. H. de Paus ontving een vijftiental leden van de Amerikaanse delegatie op het internationale congres voor de arbeid in audiëntie ontvangen.

Z. H. de Paus wees er op, hoe de kerk altijd voor de rechten van de arbeiders opgekomen was tegen wat voor systeem ook.

Hij wees er op, dat de taak van de afgevaardigden zwaar was en vel oneindig moest lijken. Hij wees op het hartsverlangen van de arbeider onafhankelijk te zijn en zonder zorg om zijn bezit. Hij wil zeker zijn van zijn bezit voor zich zelf en zijn familie, opdat zijn familieleven kan zijn een waardig en gewetensvol familieleven.

De arbeider moet zijn persoonlijkheid niet verliezen en niet onder de bureaucratische politieke machthebbers komen, zoo zou hij worden tot een mechanisme zonder ziel of diepte. (Rome 16 Juli (AP)).

het nieuws van vandaag

De conferentie van Parijs is gisteren voor de laatste maal bijeen geweest. De eerste ronde is afgelopen, er waren bedankspeechjes van Bevin en Bidault. En er was niemand, die de stemming bedierf, de enigste, die nog wat langer sprak was Spaak, hij ging een spreekwoord uitleggen, dat was politiek gesproken niet gevaarlijk.

Wel was het Bevin die toen men bij de formulering kwam van de paragraaf „alle landen van Europa mogen meedoen" even opmerkte, dat dit niet juist was, men had toch immers Spanje uitgesloten en besloten dit land er buiten te laten zolang de regering van Franco aan het bewind is. Er kwam geen protest, het was immers geen politieke bijeenkomst! En dit is geen politiek?

In de wereldpers verscheen een berichtje als zou er een internationale brigade de grens van Griekenland zijn overgestoken om de guerillabenden bij Noord Griekenland te gaan helpen. We vermelden het bericht gisteren nog onder het laatste nieuws. Het zou een brigade zijn, die in Zuid Frankrijk eerst eens wat getraind had en die nu plotseling de grens zou zijn overgekomen om de guerillabenden te gaan helpen. Albanië ontkent het heftig, doch de Amerikaanse afgevaardigde stapte naar de voorzitter van de Veiligheidsraad in Lake Success en op speciale order van Washington vroeg, hij om de Balkan kwestie na toch onmiddellijk maar nummer een te plaatsen op de agenda. Hij vond het nu welletjes. Is dit te vlug handelen? We zien in de Europese pers ook in de „Osservatore Romano" artikelen verschijnen, waarin om het op zijn Jan Boeren fluitjes te zeggen rondduit gezegd wordt, dat die Amerikanen soms toch wel wat al te hard van stapel lopen tegen de Russen en a.les van achter het ijzeren gordijn, zodat het wel eens kon zijn, dat we nog eerder oorlog krijgen, als we dat nu precies wensen.

In Indië vielen er harde woorden, de minister heeft gelijk U gisteren zelf in onze krant heeft kunnen lezen gesproken over 1 Jan. 1949 als de datum waarop alles in kruiken en kannen zal zijn, doch nu komt de nieuwe premier Sjarifoeddin naar Batavia en noemt dat schending van het verdrag van Linggadjati. Dit is wel geen bijzonder goede basis om nu met de conferentie in het paleis Rijswijk in Batavia te beginnen, dat geeft niet veel hoop. Of is dat ook een kwestie van „temperament"? Een nieuwe staatsregeling maakt men niet op een achtermiddag.

Te veel is het de lezers gisteren ontgaan, dat de commissie Friedericy gezegd heeft, dat Nederland het ook ververlend vindt dat de rijksconferentie zo lang moest worden uitgesteld, doch dat men nu voornemens is om Curaçao en Suriname tezamen te roepen met Nederland.

Dit zeggen we ook opdat als morgen dat bericht los komt, men niet zal gaan beweren, dat komt omdat wij de aandacht vestigden op artikel 6 van Linggadjati. Dat zou p'ujmen steken zijn op de hoed, waarop ze niet horen te staan.

De wereldpers heeft tekorten, gisteren dacht zoo ieder „die stad daar in Columbia Pasto ligt plat", doch nu blijkt dat er zes gewonden zijn. Men heeft zich vergallopeerd.

Nieuws uit Indië

Er vielen zware woorden

Sjarifoeddin zegt, dat Minister Jonkman het verdrag van Linggadjati heeft geschonden

1 JANUARI 1949.

Voor zijn vertrek naar Batavia heeft de republikeinse ministerpresident Sjarifoeddin, naar aanleiding van de rede van Jonkman voor de tweede kamer, waarbij laatstgenoemde de nadruk legde op het feit, dat 1 Januari 1949 als richtdatum en niet als bindend beschouwd diende te worden, verklaard, dat dit een schending betekent van de overeenkomst van Linggadjati.

Volgens Sjarifoeddin zou juist op die datum de interimregering worden opgeheven (Amsterdam, 15.7).

VERGADERING VAN TWEE UREN.

In het paleis Rijswijk zijn heden besprekingen gevoerd tussen van Mook, de Commissie generaal, Dr. Koets, Sjarifoeddin, Gani, Setiadjit en Leimena. Deze vergadering duurde twee uren.

Volgens Aneta is van de Nederlandse zijde nogmaals met nadruk gewezen op de onbevredigende toestand rondom de demarcatielijnen en op de noodzakelijkheid dat hierin onverwijld verandering gebracht moet worden (A.N.P., 15.7).

VERSCHROEIDE AARDE POLITIEK?

Volgens het Chinees blad „Sin Po" is in Buitenzorg op Republikeins gebied op 9 Juli jl. een rijstpel erif vernield en materiaal geroofd, zodat later slechts puinhopen overwaren.

Op dezelfde dag nog werden verschillende gebouwen en rubberfabrieken met de grond gelijk gemaakt (Amsterdam, A.N.P. 15.7).

NOGMAALS OVER RIJST NAAR NEDERLAND.

Een A.N.P.-telegram van 15 Juli luidt:

De republikeinse minister van economische zaken, Dr. A. K. Gani, maakte gisteren officieel bekend dat de republikeinse regering overeenkomsten had afgesloten met de Nederlands-Indische regering, waarbij goederen zullen worden uitgewisseld.

De republiek zal aan Nederland 76.000 ton Java-rijst leveren in ruil voor twee derden van de Nederlandse goederen die in de Australische havens zijn opgeslagen, zoals, textiel en landbouwwerktuigen.

De leveranties zullen geschieden gedurende de periode die loopt tussen Juli 1947 en Juni 1948 en zullen tegen het einde van deze maand aanvangen (A.N.P. 15.7).

EN TOCH MAAR ÉÉN NOTA

AMSTERDAM, 6 Juli. — Het is uiterst moeilijk om bij elke nieuwe ontwikkeling in de Indonesische kwestie onmiddellijk een duidelijke beeld te krijgen van de ontstane situatie. De uitlatingen van autoriteiten aan beide zijden zijn soms lijnrecht met elkaar in tegenspraak en de toeschouwer bij het diplomatieke spel van nota's en antwoorden moet maar zien hoe hij er uit wijs wordt. Na de overhandiging van het nieuwe Republikeinse antwoord aan de Nederlandse vertegenwoordigers werden de volgende mededelingen gedaan:

...Associated Press. (Djokjakarta): Een der hoogste Indonesische autoriteiten verklaarde: het Republikeinse antwoord is de aanvaarding van het verzoek, dat is gedaan in de aide-mémoire der Verenigde Staten. Deze autoriteit, die volledig op de hoogte is van de inhoud der nota zeide, dat daarin het beslissende gezag van de Nederlandse Kroon over de nationale interim-regering gedurende de periode, welke aan de volledige souvereiniteit vooraf gaat, wordt aanvaard.

Associated Press (Uit Batavia): De Republikeinse leiders hadden gezegd, dot de nota de volledige instemming zou belichamen met de kort geleden door de Amerikaanse regering gezonden aide-mémoire, maar de Nederlanders verklaarden, dat er slechts voldoening in werd uitgesproken over het feit, dat Amerika de betekenis van de Indonesische Republiek — niet van geheel Indonesië — als een factor van economisch en politiek belang in de stabiliteit van de wereld erkende. Ofschoon Republikeinse autoriteiten te Djokjakarta Zaterdag hebben verklaard, dat de nieuwe nota de aanvaarding van het beslissende gezag van de vertegenwoordiger van de Nederlandse Kroon over de interim-regering zou betekenen, bevatte de nota geen beloften van deze strekking, verklaarden Nederlandse zegslieden.

En toch is het dezelfde nota...! (Volkskrant).

AIDE-MEMOIRE AAN DE REPUBLIKEINSE DELEGATIE.

De Nederlandse Regering wenst aan de Regering van de Republiek te bevestigen, dat zij de bedenkingen vervat in de nota van de Commissie-Generaal van 20 Juni deelt. Zij wil, zoekende naar wat verenigt en niet naar wat scheidt, thans niet treden in wat slechts zou neerkomen op een herhaling van de bedenkingen die de Commissie-Generaal heeft geopperd tegen de nota van de Republikeinse Delegati van 7 Juni. In de bezwaren, die van de zijde van Oost-Indonesië en West-Borneo zijn geopperd, waarvan zij de ernst inziet, wil zij thans evenmin treden. Zij wenst nogmaals te doen uitkomen, dat zij bij voortduring bezield is met de hoop dat zij er in zal slagen met de Republiek, evenals met Oost-Indonesië en West-Borneo reeds het geval is, langs vreedzame weg een schikking uit te werken op de grondslag der overeenkomst van Linggadjati, welke schikking de natuurlijke aspiraties van de inwoners der Republiek recht doet wedervaren en die terzelfder tijd de vrijwillig overeengekomen associatie tussen de volken van Nederland en Indonesië verwezenlijkt.

Juist daarom is zij zo teleurgesteld voor de nota van de Republikeinse Delegatie van 7 Juni. Harerzijds op 27 Mei in volkomen goede trouw voorstellen geformuleerd hebbende, gericht op verwe-

zenlijking van een gezonde en voor Indonesië zowel als voor Nederland vruchtbare staatsvorm, voorstel'en welker redelijkheid ook voor onpartijdige derden duidelijk is, wil zij te dezer plaatse, opdat blijkbaar bij de Regering der Republiek nog bestaand misverstand worde opgeheven, doen uitkomen, dat deze voorstellen volkomen recht doen wedervaren aan de grondgedachte van de overeenkomst van Linggadjati. Als enige van de belangrijkste grondgedachte noemt zij:

A. Het Indonesisch nationalisme moet in zijn verschillende schakeringen volle vrijheid tot ontplooiing krijgen en zich in een eigen Indonesisch Federatief staatsverband ontwikkelen.

B. Nederland en Indonesië moeten in beider belang en in het be'ang van de internationale samenleving duurzaam een gemeenschappelijk staatsverband behouden.

C. Om te komen tot de toekomstige staatkundige verhoudingen is uit te gaan van de geldende wettelijke en bestaande feitelijke verhoudingen.

D. Zowel Oost-Indonesië en Borneo als de Republiek moeten in hun eigen waarde worden erkend, opdat zij in het nieuwe staatsbestel op de voet ener waarachtige Federatie de plaats kunnen verwerven die hun toekomt en die zij verlangen.

E. De fundamentele rechten en vrijheden moeten ten behoeve van alle volken, volksgroepen en staatsburgers worden gewaarborgd.

F. De voorbereiding der nieuwe rechtsorde in geheel Indonesië moet op voldoende machtsmiddelen steunen. Hun omvang zal dus kunnen worden aangepast aan de mate waarin waarborgen voor orde en rust werkelijk aanwezig zijn.

G. Onverwijld dient in het belang van Indonesië en Nederland en van de wereld-economie de rehabilitatie der economie van geheel Indonesië ter hand te worden genomen op basis van bedrijfs- en rechtszekerheid.

Waar ook de Regering der Republiek deze beginselen aanvaardt, kan zij, die beginselen in deze geest verstaande, ook met een gerust gemoed treden in de voorstellen die in de Nota van de Commissie-Generaal van 27 Mei zijn gedaan. De Nederlandse Regering doet daartoe een herhaald en dringend beroep op de Regering der Republiek, rekening houdend met de mogelijkheid dat lze niet volledig heeft beseft dat deze aangelegenheid in het oog der Nederlandse Regering van de hoogste betekenis is. In het sterk besef Harer verantwoordelijkheid voor het opheffen van een onhoudbare toestand wil Zij, Harerzijds gaande zover als mogelijk is binnen de grenzen, die een deugdelijke constructie zowel van de Indonesische Federatie als van de Nederlands-Indonesische Federatie als van de Nederlands-Indonesische Unie te stellen, daarbij met betrekking tot het alles beheersend vraagstuk van het Centrale Gezag in Indonesië gedurende de overgangstijd nog het volgende doen uitkomen. Het is gewenst goed uiteen te houden wat direct noodzakelijk is enerzijds en wat na verdere voorbereiding zou kunnen tot stand komen anderzijds. In verband hiermede zou de Federale Raad als door de Commissie-Generaal voorgesteld aanstonds kunnen worden ingesteld mede om te voorzien in een gemeenschappelijke Nederlands-Indonesische leiding bij de oplossing der actuele en dringende financiële en economische vraagstukken. In hoeverre een verdere hervorming der Indische Regering voor de overgangstijd wenselijk en bereikbaar is, zal aan de orde komen wanneer de voorbereiding der wettelijke maatregelen ter hand wordt genomen, die artikel 15 der overeenkomst van Linggadjati heeft voorgeschreven. Op bepaalde bewoordingen staat de Nederlandse Regering niet. Zij meent echter, mede op grond van het overleg, dat Haar Organen hebben gepleegd met Oos-Indonesië en West-Borneo, en na de bovengegeven toelichting, de Regering der Republiek nadrukkelijk te mogen uitnodigen de voorstellen van 27 Mei alsnog teaanvaarden. Onmiddellijk na zodanige aanvaarding ware de Federale Raad, als door de Commissie-Generaal voorgesteld, samen te roepen om aan de voorbereiding en wat verder geschieden moet leiding te geven.

Een dun huis in Cairo.

ACHTER DE SCHERMEN VAN SJAHRIR'S AFTREDEN.

Pieter 't Hoen telefoneerde aan Het Vrije Volk:

„Het aftreden van het cabinet-Sjahrir was het gevolg van de grote haast, waarmede de besprekingen der laatste dagen gepaard gingen, zodat er onvoldoende gelegenheid voor de socialistische partijleiders was om hun bedoelingen aan de eigen partij duidelijk te maken.

Sjahrir is thans dan ook in Djokja gebleven en met behulp van de juist gearriveerde Setyadjit heeft hij de Sajap Kiri (linker-vleugel) uitvoerig ingelicht, zodat deze haar oorspronkelijke critiek opgegeven en het beleid van Sjahrir alsnog aanvaard heeft.

De kwaadaardige oppositie der Masjoemi duurt onverminderd voort; deze verwijt Sjahrir, te veel water in de wijn te hebben gedaan. Intussen zond de Masjoemi in het geheim uit Djokja vertrouwensmannen naar Batavia voor besprekingen met de heer Van der Plas en wel om Nederlandse hulp in te roepen tegen de socialistische plannen van Sjahrir, welke de feodale machtspositie van hadji's en kiaji's bedreigt. Dit is in Djokja bekend, waar het linkse blok de Masjoemi haar „politiek met dubbele bodem verwijt".

„Bij de cabinetsbesprekingen is opnieuw gebleken, dat Sjahrir en Soekanno in hoofdzaak één lijn trekken. De machtsoverneming door Soekarno houdt niet in de vestiging van een dictatuur, doch beoogt, naar Amerikaans voorbeeld, de combinatie van staatshoofd en premier in één persoon. Het is 'n tijdelijke maatregel, welke de globlale voortzetting beoogt van Sjahrir's politiek onder persoonlijke verantwoordelijkheid van Soekarno, waardoor de oppositie haar rumoer moet staken.

Soekarno en Sjahrir zijn vastbesloten om tot een vreedzame oplossing te komen. Het antwoord van Soekarno op de Nederlandhe aide-mémoire demonstreert dit. Op practisch alle punten kordt de verzoeningsgezinde koers van Sjahrir voortgezet. Dubbelzinnig is slechts punt 4b, dat niet spreekt over het vetorecht van de G.G. in de interimregering.

WAT DE COMMISSIE-GENERAAL SCHREEF MILITAIRE SAMENWERKING.

Het streven naar „nieuwe vormen van vrijwillige samenwerking", waarvan de preambule van de overeenkomst van Linggadjati spreekt, komt in het Republikeinse antwoord op de militaire voorstellen wel zeer weinig tot zijn recht. In die voorstellen wordt bijstand aangeboden voor de opbouw van een moderne nationale weermacht, bestaande uit verschaffing van instruerend en technisch personeel en van materieel, benevens de detachering van Nederlandse eenheden van land-, zee- en luchtmacht ter versterking van de defensie gedurende die opbouw, waartoe de nodige bases en garnizoenen ter beschikking worden gesteld.

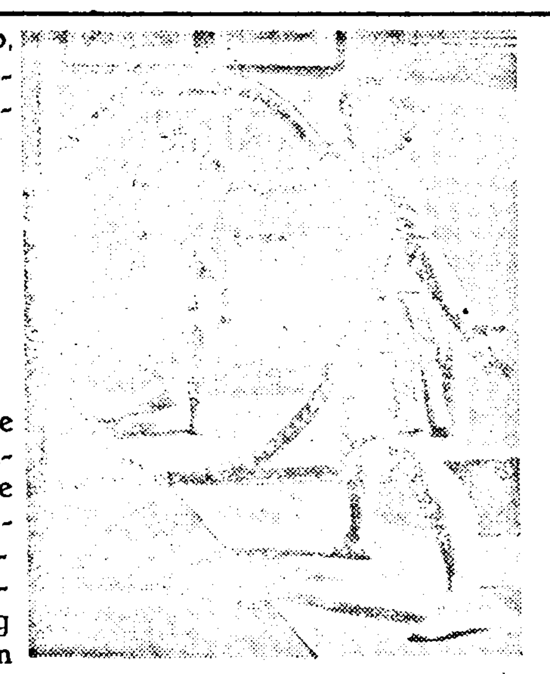
Daartegenover stelt het antwoord, dat de Nederlandse hulp zal bestaan uit materiaal en „indien nodig" adviseurs, terwijl de verdere samenwerking wordt verwezen naar de wederzijdse staven.

Het is duidelijk, dat van een bijzondere samenwerking hierbij nauwelijks sprake is, aangezien de genoemde bijstand vrijwel overal ter wereld kan worden afgeschaft. Hetzelfde geldt ten aanzien van het voorstel tot vorming van een gemengde gendarmerie, die onder een gemeenschappelijk directoraat voor de binnenlandse veiligheid ondergeschikt zou zijn aan de door de Republiek voorgestelde interim-Regering.

Dit voorstel wordt van de hand gewezen met de mededeling, dat de handhaving van orde en veiligheid in het gebied der Republiek de taak is van de Republikeinse politie en niet van het Nederlandse leger. Hiermede wordt de in het accoord van Linggadjati verankerde gezamenlijke verantwoordelijkheid, gedurende de overgangsperiode, voor de veiligheid van alle ingezetenen en bevolkingsgroepen verworpen,

De Commissie-Generaal kan hiertegenover alleen feiten stellen. Ondanks een reeds geruime tijd overeengekomen regeling nopens de demilitarisatie van Modjokerto duren de aanvallen om dat gebied tot dusverre voort. De internationale Suiker-Commissie, die op 10 Juni jl. voor een onderzoek naar het binnenland vertrok, kon verscheidene streken niet bezoeken, omdat de Republikeinse Regering haar veiligheid daar niet waarborgen kan. Nog dagelijks zijn mensen, die met Nederlanders samenwerken, aan allerlei gevaren blootgesteld, terwijl zij verklaren zich in de toekomst bedreigd te weten.

En bij dit alles spreekt het wel vanzelf, dat de zo noodzakelijke rehabilitatie en hervatting van de productie der niet-Indonesische bedrijven op Republikeins gebied in hoge mate afhankelijk zijn van de waarborgen van veiligheid, die kunnen worden verschaft. De Commissie-Generaal betwijfelt zeer of zonder een actieve samenwerking deze voor de behoeften der gehele wereld zo gewenste hervatting van economische werkzaamheid tot stand zal kunnen worden gebracht.

Om slank te blijven.

SURINAME

DOOFSTOMMEN-INSTITUUT.

„Ook voor Curaçao".

Zaterdagmorgen is het nieuwe doofstommeninstituut „St. Theresia-Stichting" aan de Wanicastraat door Z. H. Exc. Mgr. Steph. Kuypers plechtig ingewijd en in den namiddag heeft Mevr. Brons—Erichsen, de beschermvrouwe van het instituut, het officieel geopend. Z. Exc. de Gouverneur was door ongesteldheid verhinderd zelfs er bij tegenwoordig te zijn.

Nadat Z. H. Exc. de geschiedenis van het instituut had verhaald, waarin dank gebracht werd aan Z. H. Exc. Mgr. Th. van Roosmalen en het Bestuur van de Eegrw. Soeurs, die dit werk op zich hadden genomen, en de Z. Eerw. Pater Th. de Witte een telegram van dat hoofdbestuur had voorgelezen opende Mevr. Brons—Erichsen het gebouw door een lint door te knippen. Haar werd een prachtig door den heer la Rose gecalligrafeerde oorkonde aangeboden ter vermelding van dit feit en haar beschermvrouwschap.

Hierop werd het gebouw bezichtigd en een les aan de kinderen gedemonstreerd. Het was doodsctil in de klas, zoo waren allen onder de indruk van het ontzettend geduld, dat bij dit onderwijs gevraagd wordt. Het gebouw maakte een keurigen indruk op al de aanwezigen hoofd-ambtenaren, voorzitter van de Staten, en vele anderen.

Na de bezichtiging bleef men nog geruimen tijd onder een koelen dronk bijeen.

Zondag werd er druk gemaakt van de gelegenheid om het instituut te bezichtigen. Het is dan ook het eenige in geheel West Indië en ook in Nederland zijn er slechts twee, een in St. Michiels Gestel en een in Rotterdam.

Over het onderwijs en de methode is in ons blad reeds door R. v. d. K. uitvoerig geschreven. We kunnen dus volstaan met de Eerw. Soeurs veel zegen in haar arbeid te wenschen en al de belangstellenden aan te sporen van die belongstelling blijk te geven door op 1 en 2 Aug. de bazaar ten bate van het instituut te bezoeken en te steunen.

„De Surinamer".

BAUXIET: MAGNEET VAN SURINAME.

Reynolds Metals wil fabriek oprichten ter ertsverwerking.

De hoofddirecteur van de Surinaamse Bank geeft in zijn overzicht over 1946 als zijn mening te kennen, dat het de voorkeur zou hebben verdiend, het „Welvaartsfonds Suriname", waarvoor de Tweede Kamer ƒ 40 millioen heeft uitgetrokken, tot zuiver economische ontwikkelingsdoeleinden te beperken en voor de sociale, culturele en hygianische maatregelen en afzonderlijke wijze van financiering op te stellen. Daardoor zou een juister coördinatie der maatregelen kunnen zijn verkregen.

Zowel de Reynolds Metal Co. als het Kaiser-Frazer concern stelden onderzoekingen in naar de mogelijkheid van exploitatie van de bauxietlagen aan de Boven-Marowijne. Tot een besluit heeft dit nog niet geleid.

Reeds zeer geruime tijd geleden heeft de Surin. Bauxiet Mij. de exploitatie aan de Marowijne in studie genomen, doch ten slotte van de uitvoering der ontworpen plannen afgezien. Het resultaat van anderer pogingen moet worden afgewacht.

De uitvoer van bauxiet had een waarde van ƒ 8.5 (6.7) mill. en die van hout ç 832.000 (32.000). De belangstelling vocr het goud is toenemend; die van de Billiton-Mij. voor de Sarakreek Goudvelden Mij. heeft er toe geleid, dat verdere onderzoekingen aan de Lawa voor gemeenschap. rekening worden verricht. De resultaten voor de plantagecultures waren bedroevend, bijzonder voor de koffiecultuur. Nadat tegen het voorstel, rijst uit te voeren naar Curaçao ten behoeve van de aldaar opgezette pellerij van Wessanen, protest was aangetekend door belanghebbenden, werd ook de locale handel toegelaten tot de opkoop van padie.

Blijkens de handelsstatistiek voor 1946 werd ingevoerd voor een waarde van ƒ 15.71 (12.62) mln. en uitgevoerd voor ƒ 11.51 (7.43) mln.

Van de uitvoer ging 82.8 (94.5) pct. naar de V.S. en 11.9 (1.6) naar Nederland en de invoer kwam voor lesp. 55.3 (57.4) en 10 (0.2) pct. uit deze landen. De uitvoer naar Nederland had een waarde van ƒ 1.37 mln., waarvan ƒ 696.881 hout; de invoerwaarde was ƒ 1.57 mln.

In 1946 was gemiddeld aan bankbiljetten in omloop ƒ 10.96 (11.19) mln. De gemidd. direct opeisbare schuld bedroeg ƒ 17.20 (18.84) mln. Het gemidd. dekkingsperc. 449.61 (43.33) pct. Het deviezenbezit van Suriname nam af met ƒ 3.27 mln.; ten behoeve van het gouvernement werd door Overz. Gebiedsdelen overgemaakt ƒ 3.1 Ned. crt. en $ U.S. 1 mln.

Het financieel verkeer met Nederland is zeer eenzijdig. In Nederland komen grote bedragen beschikbaar uit hoofde van credietopneming ten behoeve van de houtopkoop en wegens overmakingen van de regering t.b.v. het gouvernement. Dientengevolge krijgt S. een steeds groter tegoed in Nederland, waarover het slechts in zeer beperkte mate beschikt.

Het zal voor de deviezenpositie van het land ten zeerste gewenst zijn, goederen uit Nederland te betrekken die thans worden betrokken uit landen, waarvan het deviezenbezit van S. slechts beperkt is.

De w. en v.-rek. wijst een batig saldo aan van ƒ 272.000 (204.113) na reserv. van ƒ 295.000 voor belastingen. De Sur. winst was iets ager dan in 1945; Amsterdam had een winst tegen in 1945 verlies. Zoals reeds gemeld, is een dividend van 9 pct. vastgesteld. De post onverd. divid. beloopt hierna ƒ 157.331 bij een aand.kap. van ƒ 1 mill.

De gouverneur van Frans Guyana, Jean Beset, is 1 Juli naar Cayenne teruggekeerd, nadat hij met gouverneur Brons besprekingen had gevoerd over de mogelijkheid van economische samenwerking tussen Suriname en Frans Guyana. Naar A.N.P.-Aneta uit Paramaribo verneemt, was een van de voornaamste onderwerpen van bespreking het plan der Reynolds Metals Co. tot exploitatie van de bauxiet-lagen langs de Marowijne.

De maatschappij werkt plannen uit tot oprichting van een hydro-electrische fabriek aan de Marowijne voor de verwerking van bauxieterts tot aluminium.

(De Tijd).

SPORT

K.S.C.

Korfbal.

Heden wordt de laatste wedstrijd om het kampioenschap in de eerste ronde verspeeld tussen K.J.M. (Groot Kwartier) en Sig (San Mateo).

PROGRAMMA LAWN-TENNIS KAMPIOENS-WEDSTRIJDEN.

Ned. Ant. Lawn-tennis Bond 1947.

Uitslagen.

E. A. Pietersz wint van Vicente Naar bij default.

P. A. Jesurun wint van J. Kusters bij default.

R. Riley slaat Glerum: 5—7, 6—2, 6—3, 7—5.

I. A. Regales slaat L. Ramirez: 6—2, 6—1, 6—0.

Oscar Salas slaat Ch. de Jongh 6—2, 6—3, 6—3.

Heldring slaat D. Boll: 6—3, 6—2, 3—6, 6—4.

F. R. Poval wint van A. Beun bij default.

H. Tollid wint van S. Lampe bij default.

H. Thym slaat K. Lourens: 6—3, 6—2, 6—4.

G. Philips wint van G. de Rooy bij default.

H. Pimentel slaat J. J. Slingerland 6—3, 6—3, 6—3.

Mevr. R. Wenink slaat Mevr. E. Hoyer 6—1, 6—1.

Mevr. G. L. Scheffer slaat Mevr. D. Troost 6—0, 2—6, 9—7.

Komende wedstrijden.

Woensdag 16 Juli om 16.30 uur:

2) C.B.L.O.: M. Martinez — H. Lodewijk.

18) C.B.L.O.: E. A. Pietersz — R. D. Anasagasti.

19) Asiento: P. A. Jesurun — R. Riley.

20) Asiento: I. A. Regales — R. Pimentel.

21) Juliana: A. Thym — Hr. Heldring.

1) C.S.C.: N. M. Chumaceiro — Hr. Van Arem.

Donderdag, 17 Juli:

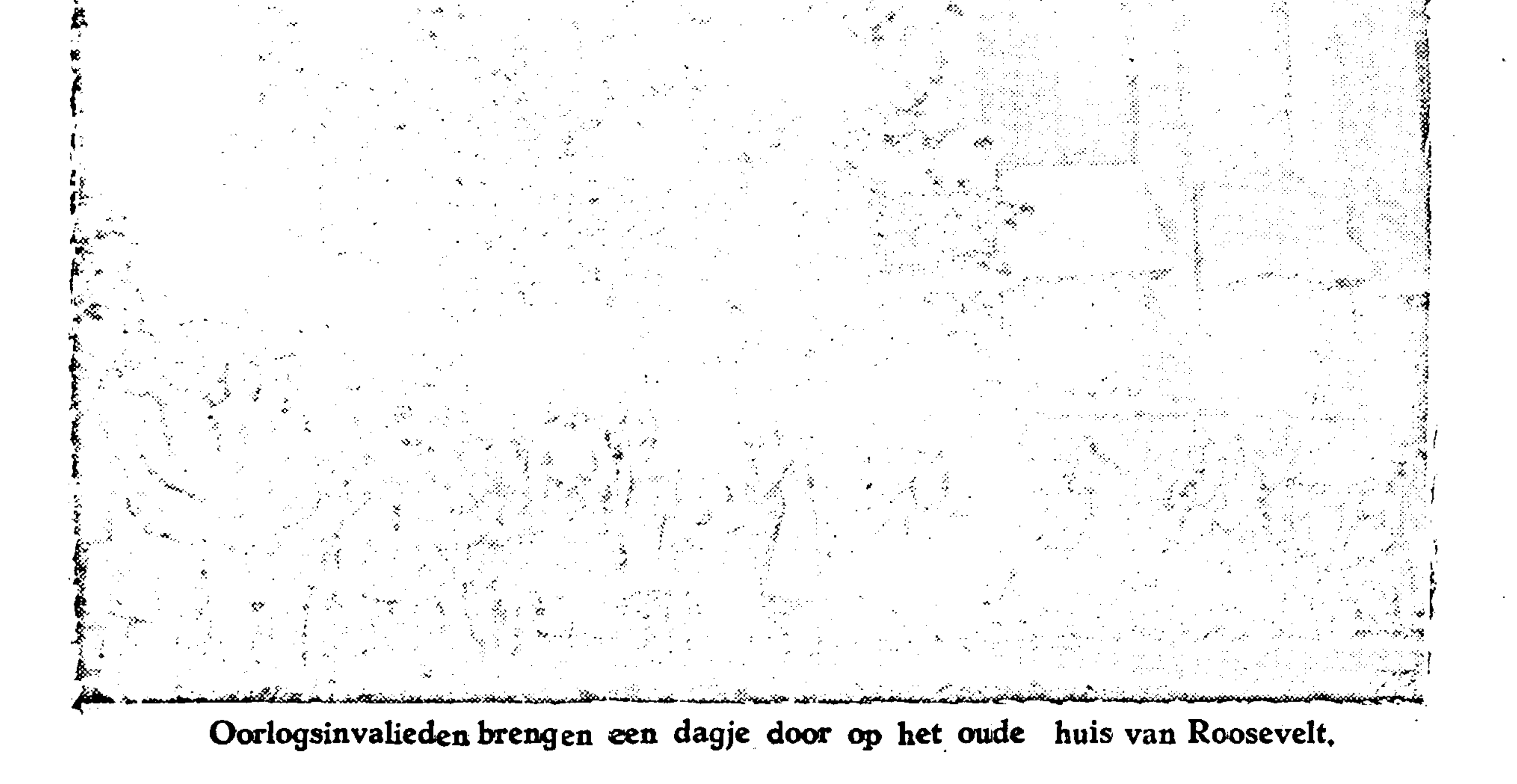
22) 16.30 uur C.B.L.O.: F. R. Povel — Oscar Salas.

23) 16.30 uur C.B.L.O.: G. Philips — H. Tollid.

24) 16.30 uur C.S.C.: Winnaar 15 — Winnaar 16.

E) 16 uur Asiento: Mevr. R. Wenink — Mevr. G. L. Scheffer.

Wedstrijd No. 17 tussen winnaar 1 en 2 zal op Donderdag of Vrijdag gespeeld worden. Rest vorig programma blijft ongewijzigd.

Oorlogsinvalieden brengen een dagje door op het oude huis van Roosevelt.

CURAÇAO

VERGADERING VOLKSCOMITÉ.

Gisterenavond hield het zgn. volkscomité opgericht bij de ontvangst van de parlementaire commissie weer een vergadering. Spreker was weer de heer Gomez, die een uiteenzetting gaf over de betekenis van decentralisatie.

De rede was een weinig gekruid met aardigheden over de „afscheiding" van Aruba welke belachelijk gemaakt werd. Ter sprake kwam ook natuurlijk weer de commissie Ellis, waarmee de heer Gomez het niet eens was, doch het is goed recht, dat ook zij die andere opinies hebben met hun bezwaren naar voren komen, dat is toch ook zuiver democratisch De macht van de Gouverneur als tekenaar van een wet werd niet geweldig gevonden. Het doet vreemd aan een dergelijke critiek te horen van een figuur als de heer Gomez. Dat doet bij het volk toch geen goed en geeft het geen respect voor het gezag.

De vergadering was geanimeerd, en men vernam dat de heer Gomez Zaterdag wederom naar Holland gaat. Of er nu een paatsvervanger voor hem in de Staten komt is ons niet bekend. We hopen het toch.

Na de pauze kwam er een uiteenzetting over de toestand in Indië en natuurlijk dreef het betoog op art. 6 bis aan van het verdrag van Linggadjati. Er werd niet ingegaan om onze moeilijkheid of de heren van een commissie generaal in onderhandeling met de republiek op Java iets kunnen beslissen over Curaçao, noch óók of zij de staatsregeling die de verhouding regelt kunnen verzetten.

Het art. 6 bis werd een aardig „cadeautje" genoemd, „men moet als men wetten maar goed opletten, want ook anderen zullen die wet gaan lezen".

De behandeling was ook hier vreemd en ging de hoofden van het publiek te boven. De moeilijkheden werden niet opgelost zelfs niet behandeld in het betoog. Er volgden nog enkele mededelingen over het autonomiefonds.

Tenslotte werden nog toekomstplannen uitgestippeld voor de nieuwe tijd. Nog ook sprak de heer Kwiers van Wishi enkele opwekkende woorden. Spreker toonde weinig eerbied voor het partij-wezen op Curaçao. Er waren veel mensen van buiten, die de vergadering bij woonden.

INVLOED VAN HET NEDERLANDS.

Er wordt om een studie gevraagd van de invloed van het Nederlands op het Papiaments, om zodoende na te gaan wat de Nederlanders brachten op Curaçao. Opvallend is dat bv. verschillende visnamen van Nederlande oorsprong zijn, terwijl daarnaast in de beroepen van timmerman en schoenmaker enz. ook de werktuigen met Nederlandse woorden of sterk verbasterde Nederlandse woorden worden aangeduid. Wie onderzoekt dit eens?

16 JULI.

Feest van Onze Lieve Vrouw van de Berg Carmel patrones van de kerk op Groot Kwartier, waar het feest op Zondag a.s. gevierd zal worden.

BIJEENKOMST. CHAUFFEURS.

Hedenochtend tien uur had er een bijeenkomst plaats van de chauffeurs. Men kwam bijeen op „Vergenoegen".

„NOS LUCHA".

Dezer dagen ontvingen wij „Nos Lucha" No. 19 (het blad van het volkscomité, welk blad door C. W. F. Davelaar gedrukt wordt).

Op de eerste pagina staat een artikel in het papiaments met een Hollands gezegde als kop, nl. „Oost-West, thuis best".

Dit nummer is geheel, exclusief de kop van het hoofdartikel, in het papiaments gedrukt en bevat het zg. Curaçaos volkslied: Nos Tera, met nieuwe woorden. Ook deze keer is de „Amigoe" met rust gelaten. Het gaat goed.

WERK AAN DE WEGEN.

De weg tussen Janwe en Santa Rosa wordt momenteel geschaafd, de bewoners langs deze weg vroegen ons om via de pers (die grote wereldmacht) te vragen om asphaltering van hun weg.

Zeker het eerste gedeelte zou daarvoor in aanmerking moeten komen.

„GENIA".

De crew, welke de nieuwe tanker „Genia" naar Curaçao bracht zal, naar men ons mededeelde, niet gelijk ons abusievelijk werd verteld per vliegtuig, doch per boot naar het vaderland weerkeren.

GEZANT VAN COLOMBIA NAAR NEDERLAND.

Z. Exc. Dr. Fernando Gomez, Gezant van Colombia in Nederland, kwam gisteravond 15 Juli per KLM uit Barranquilla te Curaçao aan, waar hij enkele dagen zal vertoeven alvorens hij per ss. „Cottica" naar Nederland vertrekt.

Dr. Gomez werd op het vliegveld Hato verwelkomd door den heer F. J. J. Corver namens den Gouverneur van Curaçao, en door Z. Exc. Dr. Posada Caviriha, de Colombiaanse consul te Curaçao.

SCHEEPSBERICHTEN.

15 Juli 1947.

J. Armstrong naar Guanta; Sta. Paula van New York; Federal Ranger van Port au Prince; Helder naar Barranquilla; Edg. D. Williams van Aruba.

VERKEERSONGEVALLEN.

Had een ongeval plaats op den Weg naar Westpunt, ter hoogte van perceel Terra Cora, tusschen een Jeep en en Weapon Carrier. Doordat de bestuurder van de Jeep moest remmen, voor een groep varkens die de rijweg overstak, botste de achter hem rijdende Weapon Carrier tegen zijn wagen op.

—:—

Een lichte aanrijding vond plaats in de Emmastraat, waarbij een bestuurster van een personenauto door de rem heen trapte en langzaam achterwaarts tegen een deur van perceel No. 25 opreed.

—:—

Op een binnenweg te Weis Afo, reed de bestuurder van een autobus door een ijzeren afrastering heen. Onoplettendheid van den bestuurder.

—:—

Op de F. D. Rooseveltweg, ter hoogte van Sta. Maria, had een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en een stilstaande personenauto. Onoplettendheid van den bestuurder der autobus.

—:—

Een aanrijding had plaats in de Nieuwestraat, ter hoogte van de Vissteeg, tussen een personenauto en een geparkeerd staande bestel wagen. De bestuurder van de prsonenauto zat te slapen.

—:—

Op de Handelskade had een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en truck. De bestuurder van de truck, die in file stond, reed achteruit zonder voldoende omzichtigheid in acht te nemen.

—:—

Op de Berg Altena, ter hoogte van de weg naar Koraal Perret, vond een lichte aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto. De bestuurder van de pick-up veranderde van richting zonder voldoende op te letten.

—:—

Op de parkeer plaats gelegen bij de Markthallen, in de Bredestraat (O.B.) had een lichte aanrijding plaats tussen een autobus en bestelwagen. De bestuurder van de autobus nam bij het parkeren niet de vereiste omzichtigheid in acht.

—:—

Een lichte aanrijding vond plaats in de Klipstraat, ter hoogte van het Zeemanshuis tussen een vrachttruck en pick-up. De bestuurder van de pick-up reed te dicht achter de vrachttruck, waardoor hij niet tijdig genoeg kon remmen, toen deze stopte.

—:—

Een lichte aanrijding had plaats op de Ruyterkade, ter hoogte van de gasolinepomp, tussen een stilstaand rijwiel en een dumptruck.

De bestuurder van de dumptruck reed, nadat hij gasoline had getankt, achteruit zonder voldoende uitzicht te hebben.

—:—

Op de landweg leidende door Jaunoto, werd een waterwagentje aangereden door een truck. De bestuurder van de truck reed te veel aan de linkerzijde van de weg waardoor hij met het waterwagentje in aanraking kwam.

—:—

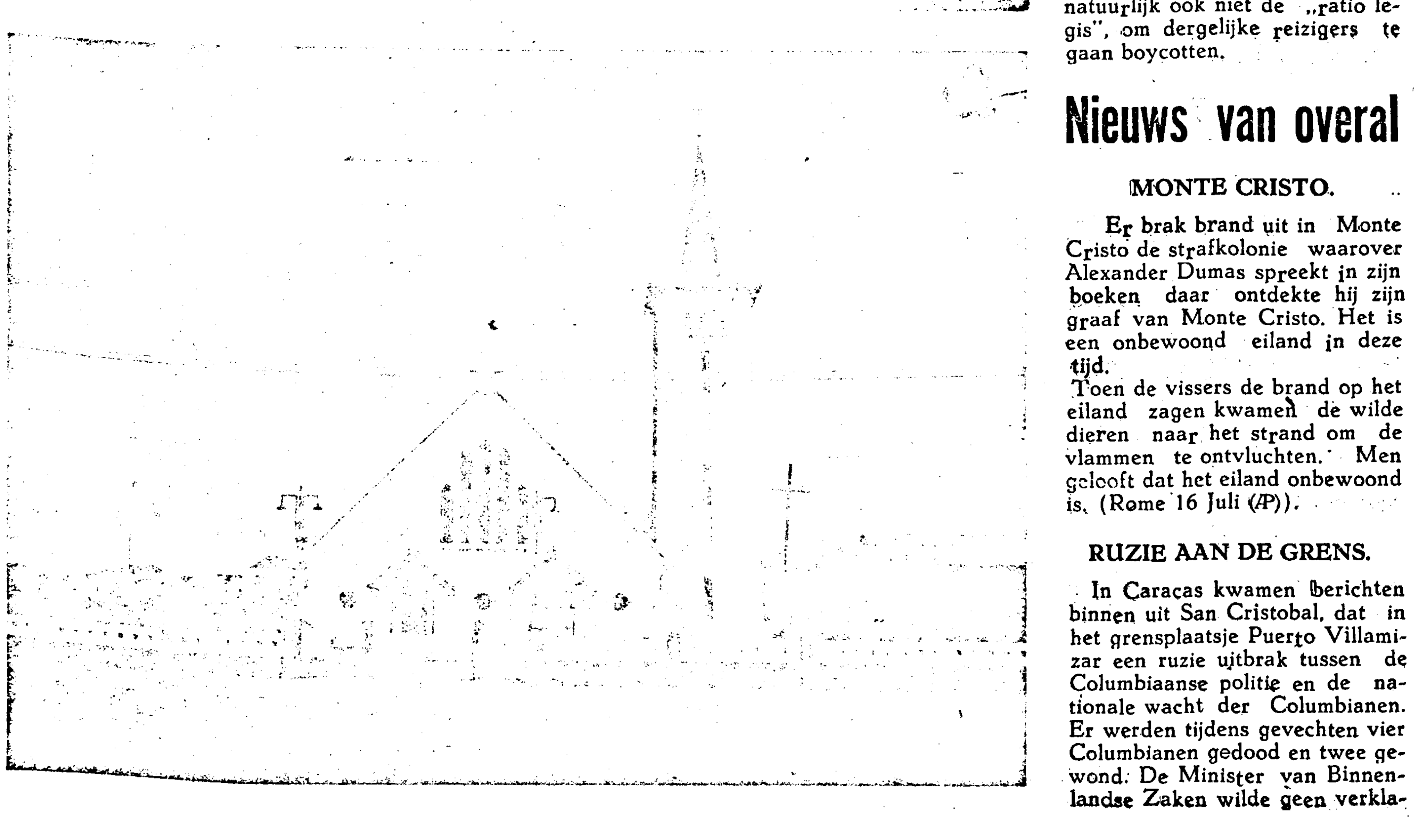
Een lichte aanrijding had plaats in de Ferdinandstraat, tussen een stilstaande personenauto en luxewagen, Onoplettendheid van een der bestuurders.

—:—

Op de weg naar West Punt ter hoogte van Veeris, had een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's en wel een Huurauto en een personenauto. De bestuurder van de Huurauto heeft het van rechts komende verkeer geen voorrang verleend.

—:—

Op de Churchillweg, ter hoogte van Weis, had een aanrijding plaats tussen een autobus en Huurauto. De bestuurder van de autobus reed op het voor hem linker gedeelte van de rijweg en botste daarbij tegen de uit tegenovergestelde richting komende Huurauto.

TREINEN ONDER STOOM.

VISSEN VAN CURAÇAO.

Dezer dagen ontvingen wij een boekje naar de hand van den bekenden vissenvriend **Paul van Venlo.**

Het boekje bevat 287 namen van vissen die in de Curaçaose wateren leven. Deze namen zijn afkomstig van de bewoners van San Michiel's Baai en staan in alphabetische volgorde in het met een gele omslag versierd boekje, getiteld: „Vissen van Curaçao". Goed taalstudiemateriaal.

IETS VOOR CURAÇAO. TOURISME.

De minister van buitenlandse zaken van Panama deelde mede, dat 15 landen de uitnodiging, om naar Panama te komen tot bijwoning van een touristencongres hebben aangenomen. Besproken zal worden afschaffing van de maatregelen, die een vrij reizen in de weg staan." ((AP) 16 Juli).

Het zou misschien goed zijn, dat ook Curaçao een oortje te luisteren legt op dit congres en ziet wat het voor het tourisme kan doen.

Uit het Caraibische gebied neemt ook Santo Domingo deel aan dit congres. Onder de leden, die nu de uitnodiging aannemen zien we wel de naam van Columbia maar nog niet die van Venezuela. Voor verschillende landen zal het goed zijn, om oude maatregelen die een vrij verkeer belemmeren op te heffen, zoo bestaat er in Venezuela nog altijd een regel, dat priesters zonder speciale permissie niet naar dat land mogen reizen, ook niet als doorgaand reiziger, dit is natuurlijk buitengewoon lastig, en het is natuurlijk ook niet de „ratio legis", om dergelijke reizigers te gaan boycotten.

Nieuws van overal

MONTE CRISTO.

Er brak brand uit in Monte Cristo de strafkolonie waarover Alexander Dumas spreekt in zijn boeken daar ontdekte hij zijn graaf van Monte Cristo. Het is een onbewoond eiland in deze tijd.

Toen de vissers de brand op het eiland zagen kwamen de wilde dieren naar het strand om de vlammen te ontvluchten. Men gelooft dat het eiland onbewoond is. (Rome 16 Juli (AP)).

RUZIE AAN DE GRENS.

In Caracas kwamen berichten binnen uit San Cristobal, dat in het grensplaatsje Puerto Villamizar een ruzie uitbrak tussen de Columbiaanse politie en de nationale wacht der Columbianen. Er werden tijdens gevechten vier Columbianen gedood en twee gewond. De Minister van Binnenlandse Zaken wilde geen verklaring afleggen en de Minister van Buitenlandse Zaken verklaard dat het incident onbelangrijk was en door de plaatselijke autoriteiten dient behandeld te worden (Caracas, (AP) 15.7).

DE „OSSERVATORE" VRAAGT BEGRIP EN VREEDZAAM OVERLEG.

Onjuiste suggesties en conclusies.

In twee kennelijk geïnspireerdde artikelen in de „Osservatore Romano" heeft haar hoofdredacteur Graaf dalla Torre scherp de huidige internationale politiek, die dreigt uit te lopen op een oorlog tussen de Westerse landen en Rusland veroordeeld en Rusland en de Westerse democratieën aangespoord om als goede naburen te leven. „Het Russische streven zich te omringen met satelietstaten en de Amerikaanse dreigementen met atoombommen en nog vreselijker wapens zullen, zo zegt dala Torre, eerder oorlog veroorzaken dan voorkomen. Londen, New York en Moskou vergissen zich als zij denken dat de vrede verzekerd is, omdat niemand oorlog wenst. In hun pogingen een volgende oorlog te voorkomen omringen beide partijen zich met Chinese muren, doch deze wekken op hun beurt weer vrees voor aggressieve bedoelingen van de tegenpartij en de oorlog zal het resultaat zijn van een laatste wanhopige poging van de mensen zich te bevrijden van de vrees, die zij voor elkaar koesteren". (Men zie het Wereldbeeld in ons blad van 22 Juni).

Als text de door de Paus in een rede afgelegde verklaring nemend luidende: „Voor hen, die alles zien in het licht van de Goddelijke, orde is het niet twijfelachtig, dat er zelfs bij de meest ernstige botsing van menselijke en nationale belangen altijd ruimte is voor vreedzame toenadering" schrijft dalla Torre. Verder. „Men kan als christen niet verwachten door geweld, door de ellende en de wreedheden van de oorlog het communisme te matigen of te vernietigen, welke ook de positie of de opinie is, die men ten opzichte van het communisme, zijn daden, zijn philosophie zijn moraal en zijn politiek van het ogenblik en van de toekomst heeft".

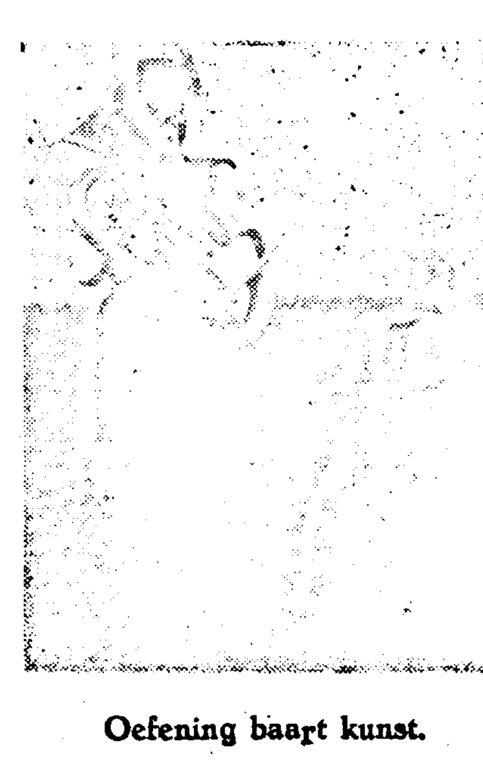
Het thema verder uitwerkend, zegt dalla Torre, dat de volken thans ook politiek moeten trachten samen te werken, zoals zij dat in de oorlog gedaan hebben, toen Rusland niet vocht voor de communistische ideologie, maar voor lijfsbehoud en de vrijheid en onafhankelijkheid van het land, en hij wist er verder op, dat Stalin, Roosevelt, Churchill en Truman tijdens de oorlog het er over eens waren, dat de communistische staten en de democratieën kunnen camenwerken, mist beide van hun politieke overtuiging geen exportartikel maken.

„Het is in wezen zo", schrijft dalla Torre verder, „dat de ideologieën en de revoluties, ondanks hun dwalingen en onjuistheden hun oorzaak vinden in de menselijke onrechtvaardigheid. Daarom gelov wij niet in de oorlog. Wij geloven in het plan van Marshall, in de solidariteit van de mensheid, zowel tussen de mensen onderling, als tussen de volken en de continenten.

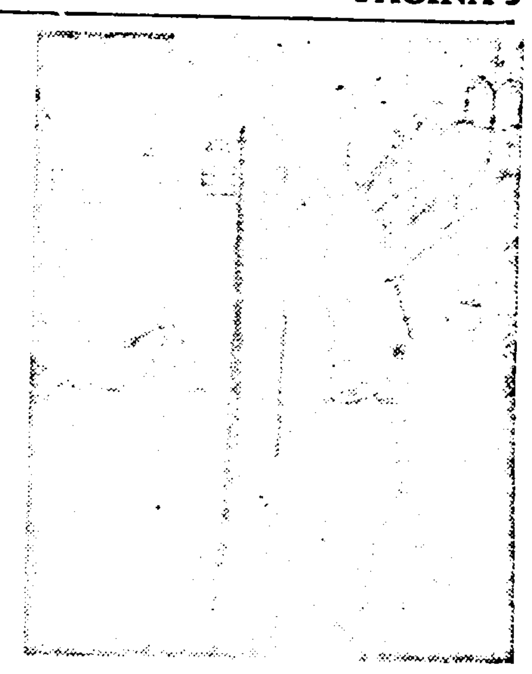
Buitenlandse persbureaux en enkele bladen, die een resumé gaven van dalla Torre's artikelen, hebben daaruit de conclusie menen te kunnen trekken, dat het Vaticaan zijn houding ten opzichte van de communistische ideologie gewijzigd zou hebben, Frederico Allesandri wijst er echter in de Quotidiano op, dat voor deze veronderstelling geen enkele grond aanwezig is. Dal'a Torre's conclusie is slechts, dat men moet trachten de oorlogspsychose weg te nemen, door een vreedzame oplossing te zoeken voor de internationale quaesties.

Hij acht deze vreedzame oplossing zeer wel mogelijk, ondanks de ideologische verschillen, indien men meer begrip heeft voor elkaars standpunt. Het Engelse weekblad Observer wijst er in dit verband op, dat toch ook de mogelijkheid bestaat, dat tussen het Vaticaan en Polen een concordaat gesloten zal worden op een reële basis, terwijl toch het Vaticaan de communistische leer absoluut verwerpt.

(De Tijd).

Oefening baart kunst.

Toen de regen viel....

Italie in het donkere woud

Weinig jongeren komen verder dan de deur van de Dom in Milaan.
Campagne tegen Paus en kerk als nooit tevoren.

Daags na de bevrijding van Rome verscheen de Paus op het balkon om de menigte op het Sint Pietersplein te zegenen; hij werd toegejuicht als de redder van de stad, de man, die Rome voor verwoesting door de Nazies had behoed. Met hem hebben vele kardinalen deze titel gekregen. Duizenden Italiaanse gezinnen zien dankbaar naar het Vaticaan op, omdat de inlichtingendienst van de Paus de vermiste vader bij zijn geëvacueerd gezin heeft gebracht. Een Vaticaanse trein heeft de weinige Italiaanse krijgsgevangenen, die uit Rusland zijn teruggekeerd naar huis gebracht. Gaarkeukens, die hun levensmiddelen van het Vaticaan ontvingen, hielpen velen door de moeilijke maanden vóór en na de bevrijding. Gedurende de oorlog vonden bekende en onbekende anti-fascisten een schuilplaats in het Vaticaan. Als de Paus spreekt over de voedselnood in de wereld, vermeldt hij steeds de uiterst moeilijke omstandigheden, waarin het Italiaanse volk verkeert.

Togliatti grijnst en zwijgt.

De mensen weten dit; Togliatti, de leider der communisten, heeft begrepen, dat zijn partij in Italië weinig kans zou hebben, als zij het de Man van het Vaticaan zou lastig maken. Maar tóch is er in Italië een anti-clericale, een anti-katholieke campagne losgebarsten als zelden te voren. De socialistische partij zegt, hierin geen hand te hebben, maar toch onderhouden de redacties van de scheldblaadjes „Il Mercante", (de Koopman), „Don Basilio" en „Il Pollo" (de Haan) relaties met Nenni's mensen. Het is moeilijk zich zoveel grofheden voor te stellen als wekelijks in deze bladen aan het grote publiek wordt voorgezet. De Gasperi wordt vertoond in de gedaante van een kraai met een bonnet op, bezig een ei met het opschrift „Anti-clericalisme" uit te broeden. Een paar zwaarlijvige priesters hangen met alle macht tegen een deur waardoor de vrijheid naar binnen probeert te komen. Lange artikelen beschrijven schandalen onder de geestelijkheid tot het laatste sappige détail. En de afkeer van de Kerk neemt toe. De hoofdredacteur van „Don Basilio" werd tot 2 jaar veroordeeld, maar de oplage van zijn blad bleef stijgen: in twee maanden van 30 tot 200.000. In het graf heeft de „Stürmer" gebaard.

Protesten.

Vaak heeft de „Osservatore Romano" geprotesteerd. „Priesters, nonnen en bisschoppen zijn beledigd op straat, in trams en treinen", schrijft het blad. Er werden traangasbommen gegooid bij processies en heiligschennissen gepleegd in de kerken.

Een blad van de Uomo Qualunque heeft gemeend, de strijd te moeten opnemen tegen dit anti-clericalisme. Het was jammer, dat het een blad van deze verdachte beweging was, zei me een hoofdredacteur van een katholieke krant. De Kerk vraagt niet om de bescherming van Giannini omdat zij sceptisch tegenover hem staat. De arbeider, die begrijpt wat hij wil, is te spoedig geneigd te denken dat de Kerk een verbond met hem heeft gesloten, zoals de bewuste weekblaadjes suggereren.

Een katholieke groep is een eigen blad begonnen „L'on Palmilio", een naam, die op de voornaam Palmiro van Togliatti en tevens op Don Basilio lijkt. Het blad, dat de anti-clericale bladen bestrijdt met de methodes, die zelf toepassen, heeft succes. Gewoonlijk is het eerder uitverkocht dan zijn drie verbeten tegenstanders, maar de nuchtere Nederlander, die ondanks „Ochtendpost" toch weer aan behoorlijke standaarden in de journalistiek gewoon raakt, ergert zich. Ook sommige Italianen: „In welke geestelijke achterbuurten zijn we terechtgekomen", klaagde een priester, die in de trein tegenover me „L'on Palmilio" zat te lezen. „Wie zulke middelen gebruikt, verlaagt zichzelf".

Tot aan de deur...

„Er zijn veel slechte mensen in Italië", zei een andere priester. „Zij doen lelijke dingen. De kerken zijn vaak matig bezet". Maar dezelfde middag zag ik een onafgebroken stoet voorbij het lichaam van Sint Catharina trekken in de San Lorenzo. Later vond ik om vier uur 's middags op een werkdag in een klein Franciscaner kerkje een groot aantal vrouwen. Zij baden het rozenhoedje. En toen dezelfde avond de aartsbisschop van het communistische Genua preekte, was de kathedraal vol. Maar een hele Zondagmorgen zat ik in een galerij bij de Dom van Milaan en zag te weinig jonge mensen naar de H. Mis gaan. Wel kwamen velen om even langs het gezicht van het Kind Jezus op de zware bronzen deur van de Dom te strijken, maar verder dan de deur gingen zij niet.

„De mensen in de dorpen zijn nog onbedorven, maar in de steden gaat het niet goed", is een zin, die men veel hoort.

„Reactionnairen".

Togliatti grijnst en zwijgt. Maar zijn chefs in Moskou noemen de Paus, Churchill en Truman de grootste reactionnairen ter wereld. De „Osservatore Romano" achtte het nodig hierop te antwoorden. „Reactionnair zijn degenen", volgens het blad, „die tegen vrijheid en vooruitgang zijn, die vechten tegen wat billijk en rechtvaardig is". De Paus is een voorvechter van samenwerking tussen de klassen, een tegenstander van oorlog, een vijand van het idee, dat het doel de middelen heiligt en hij acht het noodzakelijk, dat er verschil gemaakt wordt tussen personen, die verantwoordelijk zijn en de onschuldigen, die nu met de schuldigen worden gestraft. Juist op dat ogenblik heerste er onrust in tienduizenden Italiaanse gezinnen, waarvan leden in Rusland krijgsgevangen waren gemaakt en die nog steeds niet waren teruggekeerd. De Russen, die zeiden, dat zij bij Stalingrad alleen ruim tachtig duizend Italianen hadden gevangen genomen, beweren nu, dat er nooit meer dan 20.000 Italianen in de Russische kampen zijn geweest. En zij, die terugkwamen, hebben aan den lijve ondervonden, dat de Russen zich weinig aantrekken van het verschil tussen verantwoordelijken en onschuldigen. Het verweer van de Osservatore was niet zonder invloed.

Het blad ging niet verder. „Maar het had er op kunnen wijzen, dat de Paus voortdurend de Nazi's en het fascisme heeft veroordeeld, zoals hij de communisten aanvalt", werd mij gezegd. Vele journalisten, vooraanstaande katholieken, die door het Vaticaan gewaardeerd worden, wijzen nu de geallieerden op hun verantwoordelijkheid tegenover Italië en nemen geen blad voor de mond. Zij hebben geprotesteerd tegen het vredesverdrag met meer aandrang dan vele socialisten en communisten.

De hardste werker.

Het katholicisme is de godsdienst van de Italiaanse staat. Het onderwijs is katholiek, de kerken worden gesubsidieerd. Niemand werkt harder in Italië dan de Paus voor het geluk van de wereld en het land, waar hij geboren is.

Hij staat elke morgen om half zeven op, na een nachtrust van enkele uren, om, zoals „Time" zo juist schreef, een drukke dag te beginnen. Hij gooit de ramen van zijn slaapkamer, die uitziet op het St. Pietersplein, open en bidt. Nog steeds doet hij elke morgen een kwartier lichamelijke oefeningen. Daarna neemt hij een koud bad, kleedt zich en leest de H. Mis. Zijn kamerdienaar, Giovanni Stefanoli, dient en enkele zusters hebben het voorrecht haar bij te wonen. Na een sober ontbijt met koffie, melk en toast zonder boter leest hij de kranten tot 9 uur, wanneer de eindeloze rij audiënties begint. Op de 1e Mei ontving hij twee kardinalen, een aartsbisschop, vijf bisschoppen, en enkele andere priesters. Later sprak hij in de publieke audiëntie met enkele jonggehuwden, twee geallieerde generaals en hun vrouwen en vele anderen.

Eén uur rust.

Na zijn lunch rust hij een uur, maakt dan zijn dagelijkse wandeling met een stapel papieren, die hij wandelend doorwerkt. Om vijf uur bidt hij het rozenhoedje en zijn brevier. Dan begint pas zijn dag: kerkelijke en politieke rapporten moeten bestudeerd worden en beslissingen genomen. Redevoeringen moeten worden voorbereid. Uren zit de Paus aan zijn bureau achter zijn witte schrijfmachine: de enige onderbreking is het souper, dat hij, zoals alle maaltijden, alleen gebruikt. Om 1 soms 2 uur 's nachts staat hij op, gaat voor de laatste maal naar de kapel voor het avondgebed. Dan slaapt hij enkele uren in het bed, waar Pius XI stierf.

Soms is er extra werk. Zo zal de Paus nu verschijnen in de nieuwe Vaticaanse film. Hij spreekt een korte rede uit en om de gelovigen in staat te stellen hem te begrijpen. wordt zij opgenomen in zeven talen. Vijftien uur lang zal Zijne Heiligheid voor de camera's en geluidsmachines doorbrengen, uren, die afgeknepen moeten worden van een gevulde dag.

De Kerk heeft het moeilijk in Italië, maar zoals steeds in moeilijke ogenblikken, is er één grote Leider, een uiterst bekwaam en heilig man, met een geweldige werkkracht. Hij bracht het bootje van Petrus veilig door de branding van de oorlog, en ondanks de hevigheid van zijn vijanden zou niemand in Italië, zelfs Togliatti en Nenni niet, protesteren als Z.H. Paus Pius XII werd uitgenodigd tot de vergaderingen van de mannen, die over de toekomst der wereld beslissen en steeds hun beraadslagingen op niets zagen uitdraaien. En dit is geen gedachte van deze verslaggever, het is een woord van een Italiaans socialist.

(Volkskrant).

Industrialisatie en internationale verhoudingen

Rede minister Huysmans

Nederland is typisch een land, dat bestemd is om — wenst het een hoog levenspeil voor de massa van zijn volk te herkrijgen en te handhaven — langs de lijn der comparatieve kosten een subtiel werkend (maar tot heden nog nimmer grotelijks gefaald hebbend) internationaal gericht economisch stelsel te behouden. Nederland is daartoe geëigend krachtens zijn volksaard, zijn geografische ligging en zijn sociaal-economische structuur.

Onze industrialisatie-politiek, als onderdeel van onze economische politiek, mag dus niet dan in de uiterste noodzaak het blijvend verval van de economie van Centraal Europa als uitgangspunt kiezen. Nederland moet dus zijn economische relaties met geheel Europa verstevigen en uitbreiden.

Daarom moet Nederland zorgvuldig overwegen, of zijn vertakkingen in Midden-Oost Europa en ook in het Verre Oost-Europa geen versteviging verdienen. (Ik moge hier terloops op de ontwikkeling van ons economisch verkeer met Tsjecho-Slowakije en ook met Polen wijzen). Daarom moet Nederland trachten met de Noordelijke Europese staten een blijvend intensief verkeer op te bouwen. Daarom is een groeiend tripartite overleg met Frankrijk van nauwelijks te overschatten betekenis. Daarom streven wij er naar de traditionele handel met Engeland zoveel mogelijk te ontwikkelen en uit te breiden. Daarom verklaarden wij ons bereid, ondanks de noden in eigen land, om voor de opleving van het economisch verkeer met Duitsland zekere offers te brengen.

Indien zeer onlangs de Amerikaanse Secretary of State, Mr. Marshall, voor de Harvard University een oproep deed tot samenwerking in Europa, dan is dit een bewijs, dat deze staatsman in de economische verbindingen op het Europese continent eveneens een voorwaarde ziet voor een herlevend wereldverkeer, dat is ook voor het verkeer met andere werelddelen. „Het moderne stelsel van arbeidsverdeling, waarop de goederenruil is gebaseerd, dreigt tenonder te gaan" — aldus Marshall.

Ik liet reeds duidelijk blijken, dat Nederland van een autarkisch streven niet veel heeft te verwachten, maar dat ons land zelfs bij zijn noodzakelijke verdere industrialisatie uitdrukkelijk de wet der arbeidsverdeling en der comparatieve kosten aanvaardt. Ik wees er tevens op, dat onzekerheid over het verkrijgen van deviezen-leningen en dus van goederen ons in de huidige phase van economisch herstel tal van belemmeringen bezorgt.

Nederland wil het zijne bijdragen voor de opleving van de wereldhandel. Het wenst door eigen inspanning zijn plaats in het economisch verkeer met de andere werelddelen te heroveren, mits het daartoe slechts de gelegenheid krijgt.

België — Luxemburg — Nederland.

Toen ik zoëven op onze relaties met verschillende landen van Europa zinspeelde, heb ik de Nederlands — Belgisch — Luxemburgse samenwerking op economisch gebied (de Benelux) niet vermeld, omdat ik de Benelux hier wil zien als een reeds grotendeels verwerkelijkt gegeven en omdat ik de intieme samenwerking in een enoconimsche unie — zoals onze drie landen die nastreven — mede vanuit een speciaal gezichtspunt moet beschouwen.

Ik zeide reeds, dat Nederland buiten noodzaak zijn voortschrijdende industrialisatie niet moet zien als zijnde voornamelijk gericht op de rechtstreekse eigen marktvoorzorging. Hiermede wilde ik geenszins zeggen, dat ik het belang van een „home market" als middel tot waarborging van de eigen industriële stabiliteit onderschat. Integendeel acht ik het hier de plaats er op te wijzen, dat naar mijn mening de Benelux-partners bij hun industriële politiek bewust naar een gezonde en redelijke versteviging van de „home market" moeten streven.

De Benelux heeft een taak naar buiten: het en bloc als economische eenheid optreden op handelspolitiek gebied. De Benelux heeft een taak naar binnen: het elkander steunen door het stelselmatig kweken van een „home market" binnen de nieuwe tolgrenzen, zonder dat nochtans naar autarkie wordt gestreefd.

In een toespraak, die ik op 16 Januari van dit jaar te Leuven heb gehouden (zie „Comentaar" van 27 Januari 1947, pag. 7) heb ik er op gewezen, hoe sinds lang de ontwikkeling van Nederland en van België beide — zij het met verschil van nuance en van tempo — zich in industriële richting hebben ontwikkeld, waardoor de tegenstellingen in het handelspolitieke systeem van onze beide landen in de loop der laatste eeuw grotendeels zijn vervaagd. „De economiën der beide landen ontplooiden zich steeds meer op parallelle wijze" — zo zeide ik toen. Het Ouchy-verdrag was van deze ontwikkeling een symptoom.

Langs deze weg moeten wij verder gaan. Zonder dat een volkomen complementariteit in de industriële ontwikkeling binnen het kader der Benelux wordt nagestreefd, is het zaak, dat de Benelux-landen onderling nauw contact houden over elkanders industriële bedrijvigheid en tot het ontwerpen van een methode, waarbij systematisch de medewerking van de industriële en economische kringen der drie landen aan de werkzaamheden der bevoegde instanties wordt geregeld.

Het is hierom, dat in de bijeenkomst der Belgisch-Luxemburgse en Nederlandse Ministers op 2 en 3 Mei 1947 te Brussel gehouden en ter uitvoering van het in April 1946 te Den Haag overeengekomene werd besloten tot voorafgaand overleg tussen de drie Regeringen met betrekking tot de vestiging en de uitbreiding van industriale bedrijvigheid en tot het ontwerpen van een methode, waarbij systematisch de medewerking van de industriële en economische kringen der drie landen aan de werkzaamheden der bevoegde instanties wordt geregeld.

De belangen voor de Nederlandse economie van een goede en constructieve samenwerking met de gebiedsdelen overzee: in Indonesia en verder de Nederlandse Antillen en Suriname, liet ik buiten beschouwing, zulks geheel conform de beperkte taak, die ik mij heden blijkens de titel van mijn toespraak moest stellen.

Toch kan ik niet nalaten er op te wijzen, dat zowel voor de belangen van Nederland als voor die van de gebiedsdelen overzee en herstelde welvaart in Nederland en goede handelspolitieke verhouding tussen Nederland en de Europese landen een basis tot verdere ontplooiing van de economie de overzeese landsdelen kunnen vormen. Inzonderheid voor de economische reconstructie van Indonesië is een welvarend Nederland, dat zijn taak en roeping ook jegens dit gebiedsdeel begrijpt en op brede wijze zijn bijstand kan verlenen, van groot belang.

Bij mijn uiteenzetting heb ik mij beperkt tot het aangeven van enige grote lijnen, die naar mijn mening overweging verdienen bij onze industrialisatiepolitiek als belangrijk onderdeel van onze herstelpolitiek.

Nog zeer veel zou over dit onderwerp zijn te zeggen; ik heb er vooral de nadruk op willen leggen, dat ons volk bij zijn streven naar welvaart gehouden is om met de doelstellingen en de rechtmatige belangen van de andere staten en volkeren op vergaande wijze rekening te houden.

Het is de taak van allen, die bij het bedrijfsleven betrokken zijn, hetzij in leidende, hetzij in uitvoerende functie, van ondernemer tot arbeider om in gemeenschappelijke inspanning van alle krachten voor de wederopbouw onzer volkswelvaart te werken, in het bewustzijn, dat een klein volk in menig opzicht groot kan zijn en dat bouwen aan Nederlands herstel tevens is: bouwen aan het herstel van ons zwaar-geteisterde Europa, dat toch de bakermat is van geheel de Westerse beschaving.

STATEN VAN CURAÇAO

Vergadering op DONDERDAG, den 17den Juli 1947 des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp landsverordening tot wijziging van het Kiesreglement (P.B. 1938, no 115) (1947—1948—29).
3. Ontwerp landsverordening tot wijziging en aanvulling van het Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940 (P.B. 1945, No. 8), bekrachtigd bij landsverordening van den 21sten Augustus 1942 (P.B. 1942, No. 161), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij landsverordening van den 15den Maart 1947 (P.B. 1947, no. 8,) (1947—1948—6).

Uitgegeven: te Willemstad 15 Juni 1947.

De Wnd. Griffier,
Ph. J. Evertsz.